

Csuka

(Esox lucius)

Tudta-e...?

..., hogy több magától értetődő nevet is használnak azonosítására, mint például a "csukesz", a "közcsuka", a "mátyáscsuka" (a Mátyás napján fogott példány), a "bicska" vagy "bugylicsuka" (az egynyaras 18-19 centiméter hosszúságú példányokra).

..., hogy kiválóan lát a vízben, hiszen a szeme rendkívül érzékeny.

..., hogy a hegyvidéki patakok kivételével szinte minden víztípusban megél.

..., hogy nagyobb korában a kígyót és a vízbe merészkedő apróbb emlősállatokat is elfogyasztja. Ha úgy hozza a helyzet, a vízből kiugorva például szitakötőkre, kérészekre is ráabol. Saját fajtát sem kíméli; a nagyobb csukák felfalják a kisebbeket, a szülők saját ivadékaikat, az egyívású kis csukák között pedig a növésben elmaradtak hamar az erőteljesebben fejlődő testvéreik étlapjára kerülnek. A fiatal csukák szája óriási, saját testhosszuk 80 százalékát elérő zsákmányt is lenyelnek. Egy 15 centiméteres kis csuka majdnem ugyanilyen hosszú testvérét is le tudja nyelni.

..., hogy gyomornedve rendkívül erős.

..., hogy élővízen vadászterülete van, amit őriz.

..., hogy párzás során a hím a nőténynek odacsap a farkúszójával, ez a "párzási ütés". Ekkor a nőtény kibocsátja az ikráját, a hím pedig kifecskendezi a tejét. A farkúszó újabb csapása segít az ivarsejtek keveredésében. A nőtények testkilogrammonként 40-45, de akár 200 ezer ikrát is raknak. Ezeket előfordul, hogy vízzel elárasztott rét növényzetére szórják. A vízszintingadozások kritikusak a csukaszaporulatra, hiszen egy idő előtti vízszint-csökkenés tönkretelheti az egész évi szaporulatot.